

Životopis Míla Kačirková

Míla Kačirková, rozená Adamcová, se narodila 17.7. 1955 v Praze Strašnicích v rodině oddaných komunistů, kteří věřili novému socialistickému státu a režimu. Rodiče se brzy rozvedli. Příčinou mohla být vojenská kariéra jejího otce Miloslava Adamce, generál plukovníka pohraniční stráže na západní hranici. Asi ve 4. třídě navštívila Míla v rámci výměnného pobytu východní Německo. Tam poznala, že si lidé mohou žít i jinak než my tady v ČSSR, že mohou svobodně podnikat, což ji velmi překvapilo. Její maminka, za svobodna Hřebíková, si zanedlouho našla nového partnera.

V roce 1968 Míla na vlastní kůži zažila okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy, když jim do oken kuchyně v prvním patře v novém bytě na Zahradním městě mířila děla a „tatínek“ s ostatními šli „diskutovat“ s vojáky o jejich přítomnosti v naší republice. Společně

s maminkou zažila, jak v centru Prahy stříleli vojáci do lidí. Pocit svobody jí začal opět chybět. Po mamčině smrti se starala o mladšího bratra Bohouše. Vystudovala Střední ekonomickou školu v Resslově ulici, obor zahraniční obchod a hned po maturitě v roce 1974 nastoupila do podniku Kovo. Krátce nato se

seznámila se svým budoucím manželem Zdeňkem a 29. května 1975 se vzali na radnici v Praze 10 – Vršovicích. Poté se jim naskytlá příležitost opustit Prahu a získat práci a byt v nově postavených bytových domech v části obce Davle – Sloupu. Využili toho. Oba začali pracovat v místním zemědělském družstvu JZD Orion Davle, které bylo založeno již v roce 1950. Míla pracovala v JZD jako středisková ekonomka stavební výroby, manžel byl automechanik a opravář zemědělských strojů. V březnu roku 1976 se jim narodila dcera Markéta, o čtyři roky později dcera Karolína. Celá osmdesátá léta

vedli život běžné rodiny v socialistickém Československu. Míla byla dokonce oceněna mezi nejlepšími pracovníci JZD. Přibližně v roce 1986 jeli s družstvem na rodinnou rekreaci k moři do Jugoslávie. Krátce před listopadem 1989 si ji do své kanceláře pozval samotný předseda JZD a předseda komunistické buňky v JZD na pohovor. Vyzvídali od ní, kdo

je její otec a co ona o nich ví. Dokonce jí nabízeli i členství v KSČ. To ona rázně odmítla. V té samé době s ní v kanceláři začala pracovat mladá slečna po studiích. Byla to právě ona, která jí

v pondělí 20. listopadu 1989 povídala o událostech na Národní třídě. Mílu to šokovalo. Nehodlala se smířit s tím, že se něco podobného u nás děje a rozhodla se, společně s kolegy, postavit komunistickému režimu. Začala organizovat generální stávku v JZD Orion Davle, přemlouvala lidi, aby se ke stávce přidali, objížděla jednotlivé části družstva a informovala o událostech, které se

chystají. Nebylo to vždy jednoduché, nové informace na malé vesnici chyběly a lidé se báli do stávky jít. Vše se však podařilo zorganizovat. V den generální stávky jí přišel přemlouvat předseda JZD a předseda komunistické buňky, aby je vzala také do stávky. Ona však rezolutně odmítla. Míla a její kolegové založili po zdařilé stávce v JZD Občanské fórum. Po revoluci byli osloveni, aby vedli nebo našli někoho, kdo se ujme vedení JZD. To ovšem nebylo jednoduché, protože odborníci chyběli a nikdo se vedení nechtěl ujmout. Několik měsíců po revoluci z družstva odešla a začala soukromě podnikat v oblasti účetnictví. Vybojovanou svobodu skvěle využila. Procestovala velký kus světa, stala se majitelkou úspěšné firmy, svým dětem a vnoučatům dopřává, to co si sama dovolit nemohla. Svobody si však i dnes velmi váží, stejně jako si velmi vážila prvního porevolučního prezidenta Václava Havla.

